

De Kruisweg

Korte geschiedenis van de kruisweg.

Al in de 15^e eeuw wordt het lijden van Jezus Christus uitgebeeld, eerst in 7, later in 14 staties. In kerken, langs wegen naar de kerk, of bij kerkhof- en bedevaartskapellen werd het gebeuren van de lijdensweg van Jezus in afbeeldingen van allerlei soort zichtbaar gemaakt. De oorsprong daarvan lag in het gebruik om tijdens pelgrimstochten naar het Heilig Land de verschillende staties van het lijden te bezoeken. Dit en vooral de door Franciscus van Assisi gestimuleerde passievieringen leidden tot de wens de heilige plaatsen ook ver van Jeruzalem te beleven.

Dit kan in de kruisweg. In de ontmoeting en confrontatie met Jezus, die voor ons de eerste en eigenlijke kruisweg is gegaan, kunnen we onszelf terugvinden, en ontdekken we misschien de zin van ons leven. Van statie tot statie kun je, door langs Jezus' lijdensweg te gaan, in gedachten en in gebeden je in zijn lijden verdiepen.

Omdat het verhaal van Jezus Christus niet stopte bij zijn graflegging is er in veel kerken en ook hier dus, een 15^e statie, de Verrijzenis.

Een kruisweg kun je eigenlijk niet 'bekijken', je kunt hem alleen maar biddend gaan.....

De Kruisweg in de Agneskerk in Lindenholt is in 2006 gemaakt door Ria Donnelly-Melchers en Bettineke van der Werf-Tijsse Klasen naar tekeningen van Klemens Köchling uit het Vignettenboek. Kees Duijs maakte de lijstjes. Evert Jan van der Werf verzorgde de inlijsting, de belettering en de foto's.

Stabat Mater dolorosa
luxta cruce[m] lacrimosa
dum pendebat Filius

Vurig heb ik U gebeden Vader,
voor de zieke leden
die uw liefde niet verstaan

I. JEZUS WORDT TER DOOD VEROORDEELD.

*Een schijnvertoning, zonder vorm van proces.
De enige reden, waarom dit moest geschieden, was:
Hij moest zwijgen, zijn taal kwam aan!
Veroordelingen zonder vorm van proces zijn nog actueel.
Zoveel geteisterde gezinnen omdat een vader of moeder,
dochter of zoon is weggehaald,
omdat zij ongewenste ideeën verkondigen.
Er is zoveel verdriet,
omdat mensen hun mond niet mogen openen
en hun hart niet mogen laten spreken.
De waarheid wordt verkracht.*

Heer Jezus,

wees nabij aan allen
die omwille van de gerechtigheid moeten lijden
en help ons hen niet te vergeten.

Quius animam gementem
contristatam et dolentem
pertransivit gladius

Heer, ik moet U hulp verlenen
door het kruishout zelf te
nemen, teken van mijn
ontrouw hart.

II. JEZUS MOET HET KRUIS ZELF DRAGEN

*Niet omdat Hij zo gehecht was aan het kruis
heeft Hij het kruis opgenomen,
maar omdat Hij solidair was met allen,
die een kruis dragen.*

*Het grote kruis dat mensen dragen is,
dat zij niet gekend en bemind zijn,
geen aanzien hebben,
gekweld worden door ziekte en pijn,
geen leven hebben.*

*Voor kleine mensen is Hij opgekomen
en Hij nam alle risico voor eigen leven.
'Ik ben gekomen', zo waren zijn woorden,
'opdat zij leven zullen hebben'.
Dat was zijn diepste hartstocht.*

Heer Jezus,
leer ons mensen aanzien en hun een naam geven,
waardoor zij weten gekend en bemind te zijn.

O quam tristis et afflicta
tuit illa benedicta
Mater Unigeniti

Door de mens veracht,
vertreden blijft uw liefde
zonder vrede; liefde tot de
laatste wens.

III. JEZUS VALT VOOR DE EERSTE KEER.

*De vrome verbeelding heeft het goed gezien.
Zoveel verdriet is een mens teveel,
onmogelijk alleen te dragen.
Het leven kan zwaar zijn.
Mensen kunnen er niet tegenop.
Inrichtingen raken vol van overspannen mensen.
Mensen kunnen niet meer.
Soms is ons oordeel over hen een nieuw verdriet:
ze hadden beter moeten uitkijken.
Dat is het oordeel van het koel verstand,
maar niet van het hart.*

Heer Jezus
geef ons
dat wij beter kijken naar elkaar,
opdat geen mens verloren loopt.

Quae moerebat et dolebat
pia Mater, dum videbat
Nati poenas inclyti.

Moeder, nu uw Kind,
uw leven naar het kruis
wordt voortgedreven
blijft geen pijn
uw hart bespaard

IV. JEZUS ONTMOET ZIJN MOEDER MARIA.

*De droefenis die in Maria leefde,
was een andere dan toen zei zij:
'Mijn kind, waarom hebt Gij ons dit aangedaan?'
Haar leven was gelouterd,
maar het bleef haar pijn, dat Hij zó lijden moest.
Zij heeft de vreugde en de pijn beleefd:
zij was op het feest,
maar ook op zijn kruisweg.
Zij is niet gevlucht voor kwade dagen.
Zij was er met heel haar warme hart.
Zij was er, ondanks haar machteloosheid
en geen raad meer weten.*

Heer Jezus,
geef ons
het leed van anderen niet te ontvluchten.
En waar geen woorden zijn,
geef dat ons hart blijft spreken.

Quis est homo qui non fleret
Matrem Christi si videret
in tanto supplicio?

Heiland, mogen wij het wagen
deze last met U te dragen
tot uw liefde is voldaan.

V. SIMON VAN CYRENE HELPT HET KRUIS DRAGEN.

*Wat Jezus zelf gedaan had, overkomt Hem nu hier.
Het kruis dat velen droegen,
van niet geacht zijn en verstoten,
had Hij zich aangetrokken.
Nu werd Hij zelf buiten de samenleving geplaatst.
Dat is het grote leed van menig mens,
van ongewenste groepen,
van hen, die door opvoeding of aanleg anders zijn.
Zij staan alleen.
Gelukkig stond Jezus niet alleen.
Simon was zijn hulp.*

Heer Jezus,
laat uw Geest niet sterven in ons,
uw eigen bekommernis om mensen,
die verloren lopen.

Quis non posset contristari
Matrem contemplari
dolentem cum Filio?

Hoe ontroerend wordt uw lijden
als een vrouw U komt verblijden
met haar wederliefde, Heer.

VI. VERONICA DROOGT HET GEZICHT VAN JEZUS AF

*In de zweetdruppels op zijn gezicht
lezen wij zijn inzet
Hier is zweet, maar bovendien eet Hij ook bitter brood.
Het zijn de bittere kruiden van het leed.
Zo werd Hij ons Paaslam:
zo streed Hij voor onze uittocht.
Gelukkig brak ook iemand tot Hem door.
Zweet en bitter brood
is nog levend aanwezig in onze wereld.
Het is te vinden in het grote leger
van slaven en uitgebuite mensen.
Tot hen doordringen en bij hen stilstaan,
is leerling van Jezus zijn.*

Heer Jezus,
help ons ons leven
niet op te sluiten in eigen zorg.

Pro peccatis suae gentis
vidit Iesum in tormentis
et flagellis subditum.

Ik sta veilig, vastberaden
in het wonder van genade;
eeuwig leven wordt mijn deel.

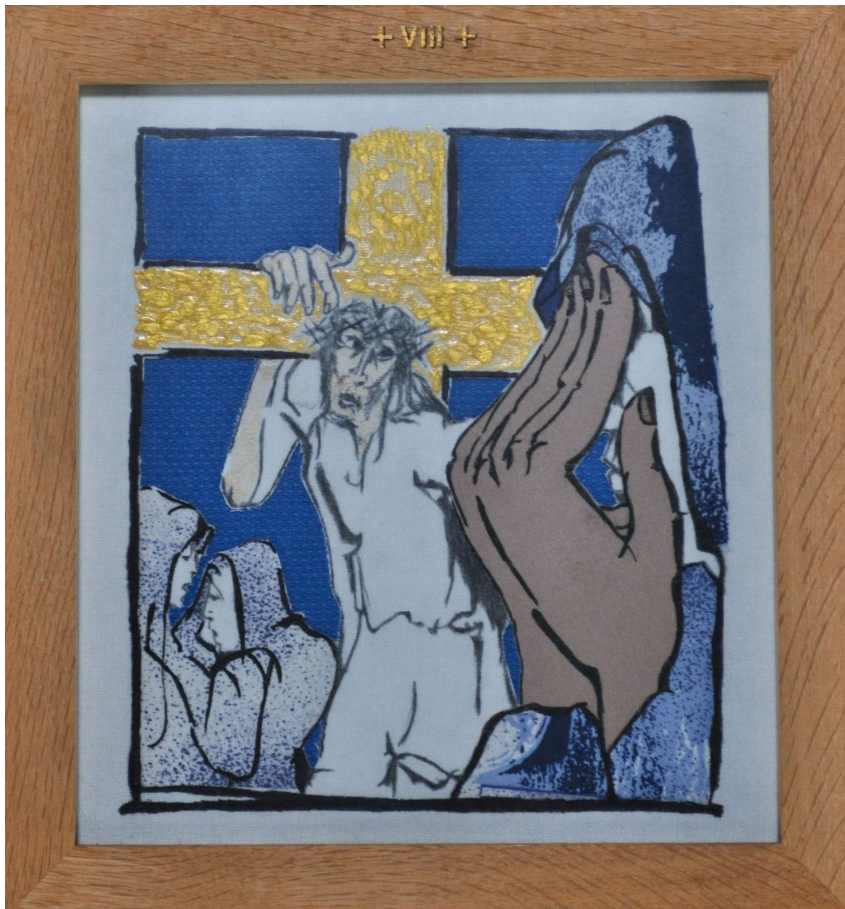
VII. JEZUS VALT VOOR DE TWEEDE KEER.

*Soms moeten dingen heel vaak gebeuren,
voor wij wakker worden.
Soms dringt het pas laat door.
Mensen struikelen zo vaak rondom ons heen,
dat wij er gewoon aan raken.
We staan er niet meer bij stil.
Je kunt ongevoelig worden
voor zoveel alledaags leed,
ook vlak bij je eigen bestaan.
Er zijn mensen, die op mensen wachten.
Ze kunnen alleen niet verder.
Het zit niet altijd in grote dingen.
Het is soms heel eenvoudig.
Het zit hem soms gewoon in het geven van een arm
of het eenvoudig vragen hoe het met hem gaat.
Zo kunnen we zelfs vallen voorkomen.*

Heer Jezus,
soms zijn wij bang ons te geven
of soms twijfelen wij aan ons kunnen.
Laat de herinnering aan uw leven
steeds de goede krachten in ons wakker roepen.

Vidit suum dulcem Natum
Moriendo desolatumdum
dum emisit spiritum

Daarom wil het Leven sterven
opdat wij het zouden erven:
God, wat is uw liefde groot.

VIII. JEZUS SPREEKT TOT DE VROUWEN IN JERUZALEM

*Ontmoeten is meer dan tegenkomen.
Ontmoeten is ervaren dat iemand bij je stil staat,
dat iemand je in de ogen ziet en je begrijpt, zijn hart met je deelt.
Hier had een ontmoeting plaats, wederzijds,
en hier werden harten gedeeld.
Zoeker, dat, over de hoofden van de vrouwen heen,
Jezus ons ontmoet met de woorden:
'Ween niet over Mij,
maar ween over uzelf en uw kinderen'.
Jezus vraagt zelfs hier
dat wij anderen zullen ontmoeten in hun leed,
anderen die Hem ter harte gaan:
vreemden, uitgestotenen, kleurlingen en ontheemden,
zieken en geslagenen.
Dat wij ons hun leed zullen aantrekken.*

Heer Jezus,
laat ons anderen aanzien
met uw ogen.

Eia, Mater, fons amoris
me sentire vim doloris
fac, ut tecum lugeam.

Om ons zondig hart te helen
laat Gij ons, uw kind'ren, delen
in uw eigen Vlees en bloed.

IX. JEZUS VALT VOOR DE DERDE KEER

*Dit was de derde maal
Dit drievoudig vallen herinnert ons
aan het drievoudig gebed in de Hof van Olijven:
Vader, als het mogelijk is,
laat deze kelk aan Mij voorbij gaan'.
Te zwaar was de last.
Het herinnert ook aan de drievoudige vraag:
'Simon, bemin je Mij?'
Jezus is niet gevluht uit de hof
en het opstaan na de derde val toont
hoezeer Hij ons heeft liefgehad.
Verdriet en teleurstelling betekenen soms voor ons
een punt achter onze inzet:
'De kerk is de kerk niet meer!'
Maar Jezus vraagt aan ons:
'Hebt gij Mij lief?'*

Heer Jezus,
laat ons uw leerlingen blijven
en uw woorden bewaren in ons hart.

Fac, ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum
ut sibi complaceam

Vader, wil ons toch vergeven
al het kwaad, dat wij bedreven
al het leed U aangedaan.

X. ZE DOEN JEZUS ZIJN KLEREN UIT

*Naakt staat Hij daar.
Maar meer nog is Hij ontluisterd in zijn ziel.
Alles hebben zij Hem ontnomen.
Hij is volkomen ontheemd
en bij de levenden mag Hij niet meer zijn.
Zie wat voor een mens zij van Hem hebben gemaakt.
Maar zien wij ook naar onszelf en naar de naakten,
die wij niet hebben gekleed,
de hongerigen, die wij niet hebben gevoed,
de kleren, die wij anderen hebben geroofd,
omdat wij ons geld zo nodig hadden
om onze status op te houden
en ons eigen erf te verdedigen.*

Heer Jezus,
in de arme mensen roept Gij ons aan.
Help ons,
dat onze wereld niet uiteen valt in twee delen,
omdat wij te zeer dobbelen om ons deel.

Sancta Mater, istud agas
crucifixi fige plagas
ordi meo valide.

Met doorboorde
hand' en voeten
gaat de Heiland voor mij boeten
Hij, die mij zijn liefde geeft.

XI. JEZUS WORDT GEKRUISIGD.

*Hij was de laatste niet, die aan het kruis werd geslagen.
Het is tot op de dag van vandaag voortgegaan.
Dood aan het kruis,
dat is sterven buiten de samenleving van mensen, weg uit de stad.
Voor hen is er geen plaats, geen ruimte meer.
Nog velen verdwijnen geruisloos uit de gemeenschap,
zonder proces, zomaar geliquideerd.
Nog heden verdwijnen zonder proces mensen in de dood.
Jezus is nog in doodstrijd in duizenden.
Jezus heeft gestreden voor de vrede.
Hij roept niet op
tot vreedzaam toekijken en weklagen.
Vanaf zijn kruis klaagt hij ons aan,
die het allemaal maar zo laten gebeuren.*

Heer Jezus wij bidden U:
ontferm U over ons en wees ons genadig.
Leer ons leven zoals U.

Tui Nati vulnerati tam dignati pro me pati Poenas mecum divide	Aan de kruisboom opgeheven geeft Gij ons uw ganse leven: Gij, de liefde zonder maat.
--	--

XII. JEZUS STERFT AAN HET KRUIS

*Aan het kruis is Hij gestorven, als de verworpene.
Een mens kan niet meer leven
als alles om hem heen hem verlaat.
Mensen sterven aan eenzaamheid en teren uit,
want het is niet goed dat de mens alleen is.
Maar zijn dood toont ons
hoe Hij met ons was.
Zijn dood wijst de weg die wij moeten gaan:
medemens zijn tot aan de dood,
betrokken op het leven rondom ons heen.
Maar zijn leven geeft ons ook alle hoop:
Zo is onze God,
een God van mensen, die tot het uiterste gaat.*

Heer Jezus,
geef ons een hart,
waarin ruimte is voor velen,
opdat geen mens sterft in alle eenzaamheid.

Fac me tecum pie flere
Crucifixo condolere
donec ego vixero.

Jezus, eindeloos verheven
werd mijn broeder, gaf zijn
leven, voor het heil
van heel zijn volk.

XIII. JEZUS WORDT VAN HET KRUIS GEHAALD

*Het kruis was niet van Hem afgenomen, zoals Hij had gebeden.
Hij heeft de kelk van bitter leed tot de bodem toe gedronken.
Toen was alles volbracht.
Gehoorzaam tot de dood is Hij geworden.
Het onverhoorde gebed
heeft Hem niet weerhouden om door te gaan.
Nu wordt Hij van het kruis afgenomen om te worden begraven.
De dood is niet weg te bidden.
Het is het mensenlot.
Allen zullen wij sterven.
Maar onze roeping is, zolang ons het leven gegund is,
te leven als Jezus die ons is voorgegaan:
gehoorzaam, gehoor gevend
aan het leven rondom ons heen.
Dat is de weg van Jezus.*

Heer Jezus,
mogen wij uw weg gaan
tot de dood.

luxta crucem tecum stare
et me tibi sociare
in planctu desidero

Zo heeft Jezus zonder klagen
tot het einde toe gedragen onze
last en onze schuld

XIV. JEZUS WORDT IN HET GRAF GELEGD.

*Als alle mensenlevens
is ook zijn leven geëindigd in de dood.
Zijn laatste rustplaats was de aarde,
waarin Hij is begraven.
Maar telkens weer blijkt de aarde een moeder te zijn,
die steeds weer nieuw leven voortbrengt.
De korrel in de voor brengt leven voort.
Hij is niet in de dood gebleven
en het verhaal van Hem gaat voort.
Dood en graf hebben niet het laatste woord.
God heeft het laatste woord,
die alle namen kent en ook de doden noemt:
zijn veelgeliefden, in wie Hij welbehagen heeft.
Dood is om ons heen, van dag tot dag.
Maar wij worden geroepen te geloven in het leven
en niet de doden te dienen, maar de levenden.
De doden moeten wij ons herinneren om hun goede daden
en de grote dode, Jezus Christus,
die ons heeft geleerd wat leven is.*

Quando corpus morietur
fac ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

Liefde moet ik U bewijzen
dankend om uw groots verrijzen
vreugde na uw lijdensweg.

XV. HET LEGE GRAF

*Dit is de blijde boodschap,
die Gij ons gebracht hebt, Heer:
na iedere Goede Vrijdag komt er een Pasen!
Alle lijden wordt een bron van zegen,
de dood is zaad van nieuw leven.
Leer ons dit te verstaan.
Laat het geloof in uw levensgeheim groeien in ons leven.
Dit hebben wij zo nodig, als het moeilijk en donker wordt.
Uit ieder bitter uur kunnen we
schoner en sterker tevoorschijn komen.
Geef ons Paaslicht in onze duisternissen.
Ga met ons mee, blijf bij ons en in ons,
opdat wij kunnen leven in hoop en vrede.*

